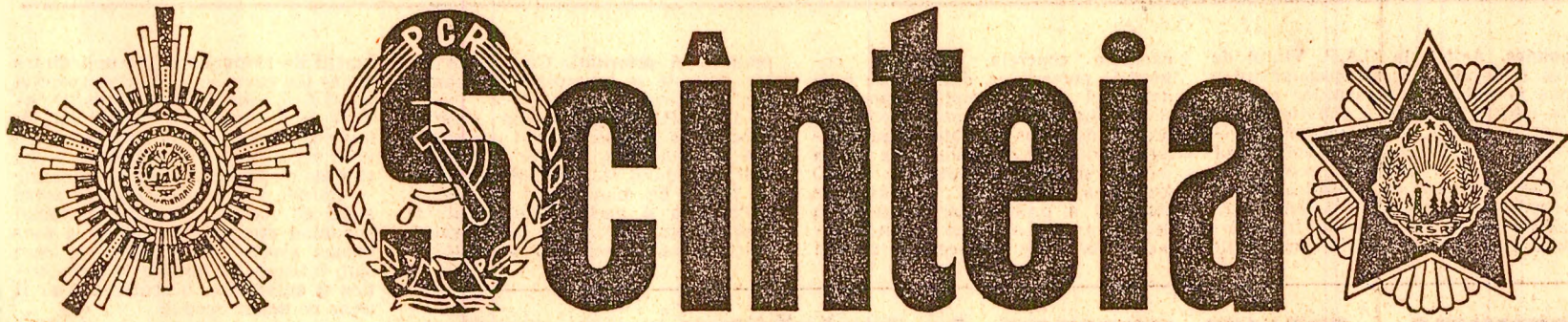

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLVII Nr. 11038 Prima ediție || Miercuri 15 februarie 1978 || 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI:

- Ideile Conferinței Naționale — organic integrate în învățămîntul de partid: Substanța fertilă a dezbaterilor — problemele actuale ale dezvoltării agriculturii
- RUBRICILE NOASTRE: În confruntare — scrieri și răspunsuri; Faptul divers; Sport; De pretutindeni; Din lumea capitalului

45 de ani de la marile
bătălii proletare
din ianuarie-februarie 1933

În pagina a IV-a: Documente și fotografii ilustrînd perioada
eroicelor lupte muncitorești

TRADIȚII REVOLUȚIONARE, ÎMPLINIRI ALE PREZENTULUI SOCIALIST

De câte ori muncitorii de la „Timpuri noi” intră ori ies din schimb, ei trec pe lângă placa de marmură încastrată în zidul vechi, de pe care, dimbovit, „În acest loc, ne reamintesc cuvintele sîmțite, în anul 1930, de zbirii regimului burghez-mosieresc, muncitorul cazangiu Petre Ionescu”. Cazangiu, căruia marmura aducătoare aminte i-a răstăruit numele, iar gîndul nostru curat îi cîntăste jertfa supremă aici, în acest bastion al muncitorimii bucureștene care purta pe atunci numele de „Lemaitre”.

Era doar cu trei ani înainte de un alt februarie — cel din 1933 — intrat definitiv în istoria marilor lupte proletare conduse de Partidul Comunist Român, împotriva pericolului fascist, a asupririi capitaliste, pentru drepturile economice și politice, pentru apărarea independenței și suveranității naționale.

Intrăm în aceste zile de februarie 1978, în întreprinderea „Timpuri noi”, după ce mai înainte am recitat necesar remember — cuvintele de pe placa de marmură. Cîntăream prin hale acum, în miez de iarnă. Unul dintre primii oameni intîlniți este Tudor Nicolae. Cu ochelarii aburii, ieșise dintr-o hală și se îndrepta sprinten către poarta întreprinderii.

— Încotro?

— Spre treburile mele de pensionar.

— Și, pe aici, cu ce treburi?

— Mi-am plătit cotizația de partid, am mai stat de vorbă cu tovarășii mei...

Tudor Nicolae. Pentru numeroși din cei care parcurg rîndurile de față, un nume oarecare. Pentru cei de la „Timpuri noi” este muncitorul care a lucrat ani mulți aici, începînd din 1925. Muncitorul care, la 11 iunie 1948, cu prilejul actului istoric al naționalizării, lua cheile din minile fostului director, devenind intîiul muncitor-director din existența de peste un secol a acestei întreprinderi bucureștene.

— Din '25, cînd am pîșit pe porțile uzinei și pînă la Eliberare, muncitorii de aici au fost angajați într-o luptă continuă pentru drepturile lor politice și economice, evocă

Tudor Nicolae. N-a fost an să nu organizăm mărșă o grevă. Iar anul cel mai fierbinte a fost, fără îndoială, 1933. Sînt deosebiți invitați să vorbească despre această înfățișare în fața ineretului.

Strungarul Mircea Stoiculescu, de față la discuție, confirmă:

— V-am ascultat și eu la școala profesională.

— Tu? Mă rog. Dacă trăia Petre, tu, că-tu, putea să-ți spună și mai multe despre anii aceia. Doar a lucrat patru decenii aici. O viață de om. Era și el în '33 la „Lemaitre”. Tara, atunci, un cazan în fierbere. Porniseră lupta muncitorii ceferiști și petrolisti. Împreună cu ei, pentru

— Partidul nostru comunist, adăugă Tudor Nicolae, ne învăța să atunci să privim departe. Noi ne-am ridicat în '33 la luptă pentru apărarea drepturilor noastre muncitorești, dar, în același timp, și pentru apărarea țării. Nimic nu ne-a fost și nu ne este mai scump nouă, oamenilor muncii, decît ideile de dreptate și libertate, de independență și suveranitate a patriei. Idei de căpătîi, promovate cu înflăcărat patriotism de tovarășul Nicolae Ceaușescu.

— Spuneți că partidul comunist îi învăța încă de pe atunci pe muncitori să privească departe. Vă imaginați în februarie 1933 cum va arăta „Lemaitre”, de pildă, peste 45 de ani?

Azi, printre muncitorii unei mari întreprinderi bucureștene

revendicări politice și economice, împotriva pericolului de fascizare a țării, s-au ridicat la luptă și muncitorii din Iasi și Galați, din Cluj ori Valcea, din Iași, din Brașov, Timisoara, Brăila...

Așezăm evocarea pensionarului lîngă adevărul consemnat în monografia întreprinderii, editată în 1974, la jubileul celor 100 de ani de existență: „În februarie 1933, muncitorii de la „Lemaitre” au constituit un grup compact care a făcut parte din centrul proletar din jurul Atelierelor C.F.R. Grijiu, pentru a-i apăra pe tovarășii lor de atacul forțelor politicești și militare”.

Împreună deci, în bătăliile de clasă, muncitorii. Așa cum, în 1931, cu prilejul procesului intentat contra grevistilor de la „Lemaitre”, ceferiștii s-au solidarizat cu tovarășii lor, demonstrînd în fața tribunalei. Așa cum le-maitriștii vor demonstra, după singerosul februarie 1933, contra procesului intentat ceferiștilor, împotriva politicii de opresiune, antipatriotică a celor aliați la putere, care împingeau țara spre lunga noapte fascistă.

— Cea mai tinără de ani de existență: „În februarie 1933, muncitorii de la „Lemaitre” au constituit un grup compact care a făcut parte din centrul proletar din jurul Atelierelor C.F.R. Grijiu, pentru a-i apăra pe tovarășii lor de atacul forțelor politicești și militare”.

— Ce înseamnă „asa-zisi baie” de care aminteați?

— O măghernă de fapt, incit, după ce s-au construit vestiare omenești, tata mi-a spus: „Acum, voi aștia, tinerii, vă boierii. Înainte, ca să se spele cit de cit la sîrșitul lucrului, muncitorii înroșea un fier în foc și-l așvîrlea în căldare, să aibă apă caldă. Asta era baia lui...”

(Continuare în pag. a IV-a)

SUB SEMNUL VIBRANTELOR MANIFESTĂRI ALE UNITĂȚII DE NECLINTIT A OAMENILOR MUNCII, FĂRĂ DEOSEBIRE DE NAȚIONALITATE, ÎN JURUL PARTIDULUI, AL SECRETARULUI SĂU GENERAL

lerii s-a desfășurat o nouă și fructuoasă vizită de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în județul Timiș

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat, în cursul zilei de marți, 14 februarie, o vizită de lucru în județul Timiș, pentru a examina direct, la fața locului, cu factorii de răspundere din economie, cu activiștii de partid și de stat, cu oamenii muncii din țară, să se îndeplinească în această parte a țării hotărîrile Congresului al XI-lea și Conferinței Naționale ale partidului.

Secretarul general al partidului a fost însoțit de tovarășii Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Ștefan Andrei, Teodor Coman, Mihai Telescu, Angelo Miculescu, viceprim-ministru al guvernului, ministrul agriculturii și industriei alimentare, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost întâmpinat de locuitorii de pe aceste străzi vechi, meșteșuguri ale patriei cu sentimente calde și manifestări vibrante de dragoste și atașament specifice intîlnirilor secretarului general al partidului cu oamenii muncii în cadrul vizitelor de lucru alături de caracteristicile stilului său de muncă, care dau de fiecare dată di-

mensiunea reală, impresionantă, a unității trănice a poporului în jurul partidului comunist, a hotărîrilor fiecărui cetățean al țării de a-și dedica plener forțele, întreaga capacitate de muncă și creație operelor nobile ce se înfăptuiesc în patria noastră sub clarvăzătoarea conducere a primului bărbat al țării.

Într-un județ cu trecut glorios, într-o veche cetate muncitorească — aflate în plină și impetuoasă dezvoltare socialistă

În ciuda unei plozi persistente, pe străzile Timișoarei — acest puternic centru muncitoresc al țării, cetate a muncii socialiste — mii și mii de cetățeni, femei, bărbați, tineri și vîrstnici, au ținut să-și exprime simțăminte lor de bucurie, să-și manifeste tot ceea ce simt în aceste momente cînd în mijlocul lor se află, din nou, cel mai iubit fiu al națiunii noastre. Într-o înfățișare simbolică, plină de semnificație, multimea ieșită în înfățișare cu buchele de flori scanda cu însuflețire „Ceaușescu — P.C.R.!” „Ceaușescu și poporul!”.

În această atmosferă de sărbătoare, imaginea orășului evocă mai mult decît oricînd trecutul său glorios, faptul că, în decursul celor șapte secole de existență, s-a afirmat ca un important focar de progres în viața țării, întreaga sa istorie fiind strîns legată de lupta poporului nostru pentru independență, libertate socială și națională. De numele lui sînt legate atîtea pagini glorioase din trecutul de luptă al oamenilor muncii români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități împotriva jugului feudal și a asupririi străine. Aflată la răscrucea unor importante artere europene, Timișoara a trebuit să înfruntă în dese rînduri urgia cotovitărilor străine, renăscînd însă de fiecare dată prin luptă și muncă neobosită a locuitorilor săi. Bătăliile au fost mariori și participanți la

răsunătoarele campanii ale lui Ioan de Hunedoara, la luptele pentru eliberarea de sub asuprirea feudală conduse de neînfricatul Gheorghe Doja, s-au opus ocupației otomane, au luat parte activă la revoluția din 1848, la marile acțiuni patriotice care au constituit unirea într-un stat național unitar a celor trei țări românești. Aici, la Timișoara, în anul 1868 a luat ființă prima organizație muncitorească cu caracter politic din țara noastră — Asociația generală a muncitorilor din Timișoara — și tot aici a avut loc intîiul Congres al sindicatelor unite în aprilie 1929 — moment deosebit de important pentru formarea unității tuturor forțelor clasei noastre muncitoare, sub conducerea P.C.R.

Pe fundalul acestui trecut cu atîtea rezonanțe în istoria patriei noastre se detașează pregnant marile înfăptuiri ale prezentului socialist. Județul Timiș se numără astăzi printre cele cu pondere însemnată în economia națională, asigurînd, în anul 1976, circa 3,5 la sută din producția globală industrială a țării. Ca și celelalte județe ale țării, Timișul a beneficiat din plin de roadele politicii de industrializare. Numai în cîmpul trecut, în acest colt din sud-vestul țării au fost înălțate 87 noi obiective și capacități de producție. În anul 1976 s-a realizat, în numai 16 zile, întreaga producție industrială din 1936, în 21 de zile cea din 1950 și în 62 de zile cea din 1960.

Agricultura județului, care în anii

Pretutindeni, secretarul general al partidului este înconjurat cu dragoste și stimă

socialismului la trecut prin transformări fundamentale, se mindrește cu faptul că, în anul 1976, a dat țării cea mai mare producție de cereale din întreaga istorie a acestor meleaguri bănățene. În Timișoara — vechi și apreciat centru de învățămînt al țării — au fost pregătîți anual, în ultimul deceniu, 1.500-2.200 de specialiști. Ca o expresie pregnantă a politicii naționale marxist-leniniste, promovată cu consecvență de partidul nostru comunist, în județul Timiș funcționează 145 de școli și secții

cu limbile de predare germană, maghiară, sîrbă și slovacă. Timișoara este orășul în care se editează ziarul în patru limbi și în care se joacă teatru în limbile română, germană și maghiară.

Dintre atîtea dovezi grătore ale nivelului ridicat de viață și civilizație al populației județului să amintim doar că numai în anul 1976 cîntăreau în Timișoara peste 30.000 de apartamente și un mare număr de locuri în cămine muncitorești.

expoziția reunește peste 7.000 de produse realizate de întreprinderile electrotehnice, construcției de mașini, chimice și de materiale de construcții, o gamă largă de bunuri de larg consum, produse de unitățile industriale ușoare și alimentare și ale cooperatelor meșteșugărești. Dezvoltarea economiei acestui județ este ostentivă în expoziție și prin numeroase grafice și panouri ce ilustrează intrarea în funcțiune a noi capacități de producție și modernizarea celor existente, care au asigurat creșterea de aproape trei ori a producției față de 1965. O dinamică fără precedent a înregistrat și agricultura județului.

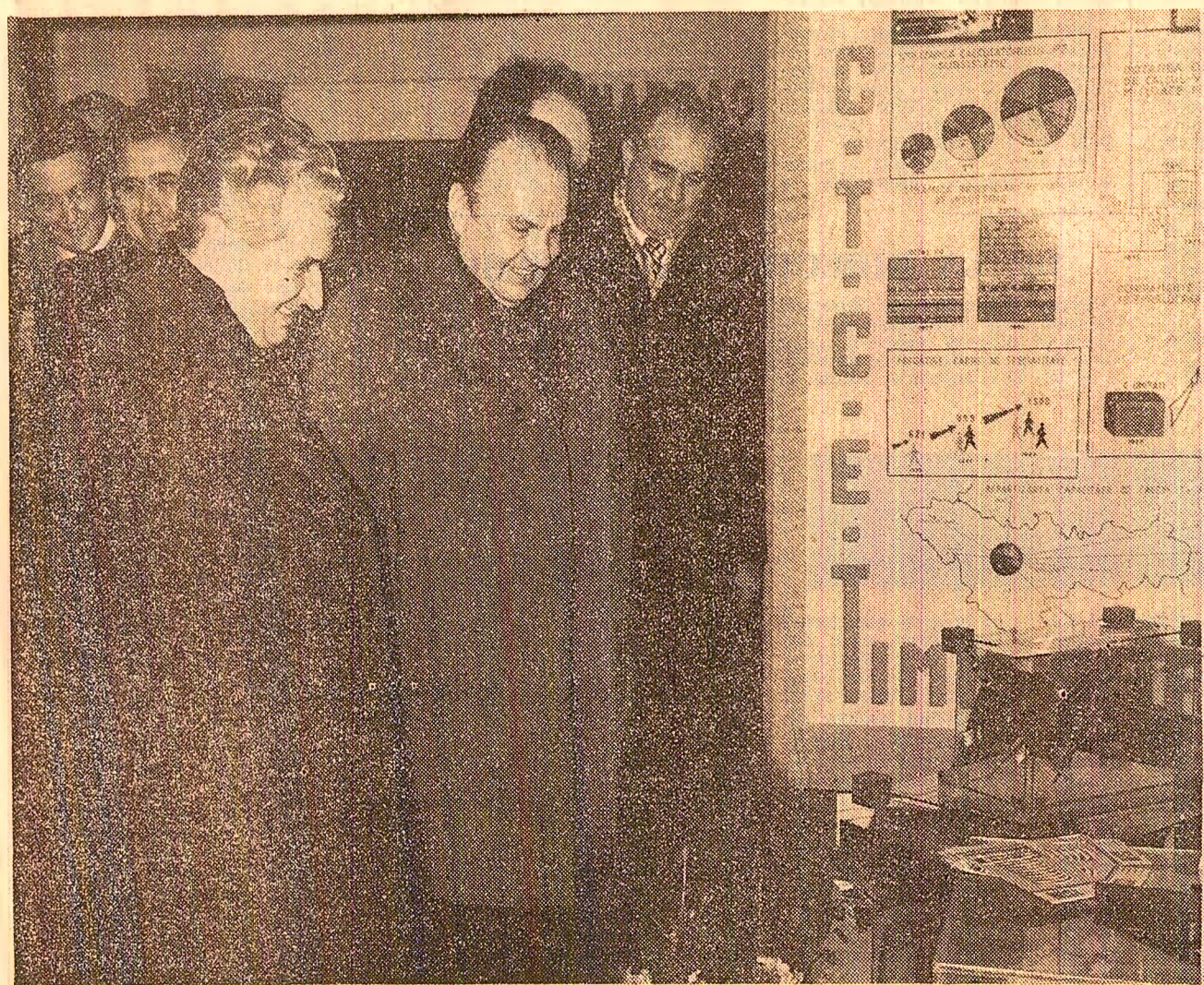
Secretarul general al partidului îi sînt prezentate cele mai noi tipuri de produse create de colectivele de muncă de la întreprinderile „Electromotor”, „Electrobanat” și „Electrofrim”, întreprinderea mecanică Timișoara uzina „Tehometal”

(Continuare în pag. a III-a)

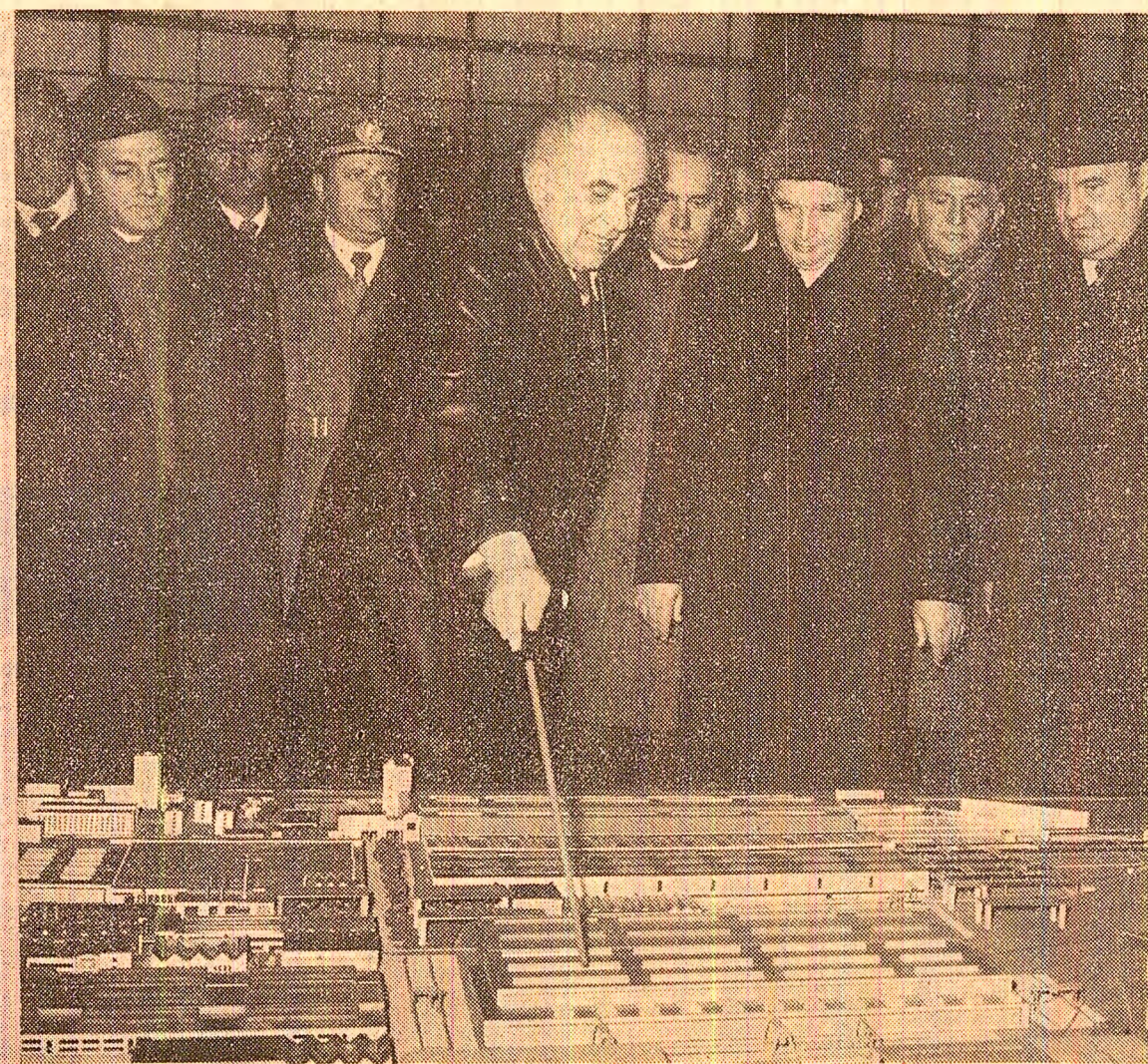
Expoziția realizărilor economice — sinteză a roadelor muncii înfrățite

O sinteză cuprinzătoare a roadelor muncii înfrățite a oamenilor muncii din această parte a țării — români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități — este oferită de Expoziția realizărilor economiei județului

Timiș, primul obiectiv al vizitei de lucru a secretarului general al partidului. Dovadă concludentă a hărniciei și priceperii celor ce muncesc în producție, cercetare și în învățămînt,

Pe parcursul vizitei la expoziția realizărilor economiei județului

La întreprinderea mecanică Timișoara — o analiză aprofundată a perspectivelor de dezvoltare

Cantități suplimentare de metal

Hotărîți să înfăptuiască exemplar prevederile de plan și sarcinile ce le revin din Programul suplimentar de dezvoltare economico-socială a patriei, siderurgistii obțin noi succese în muncă. Potrivit datelor centralizate la ministerul de resort, combinatul siderurgic au depășit prevederile de plan — pentru perioada care a trecut de la începutul anului — cu mai mult de 7.500 tone fontă, 24.000 tone oțel brut, 27.000 tone oțel aliat și 10.000 tone laminate finite. Combinatul siderurgic din Hunedoara — unitate fruntasă care a lansat chemarea la întrecerea socialistă pe anul 1978 către toate colectivele din metalurgie — raportează cele mai însemnate realizări. Pe baza creșterii suplimentare a producției, obținută prin intensificarea proceselor de topire a metalului și aplicarea unor tehnologii moderne, de mare productivitate și eficientă, siderurgistii hunedoreni au înscris în graficele întrecerii, peste prevederi, mai mult de 2.500 tone fontă, 13.100 tone oțel brut și aliat și 2.800 tone laminate finite. Realizări însemnate au fost obținute, de asemenea, de siderurgistii din Galați, Resița, Tîrgoviște, Călan, Iasi, Roman, care la rîndul lor, au pus la dispoziția economiei naționale cantități sporite de produse metalurgice. (Agerpres).

călziilor centrale la a-
partamentele din blocul
nr. 5 s-au datorat
livrării cu intermiten-
te de către furnizor a
combustibilului lichid.
Precum și unele defec-
tări ale rețeaua de
gaze. S-au luat mă-
suri în vederea e-
xecutării remedierilor
necesare și imbuță-
tirii aprovizionării cu
combustibil, pentru
funcționarea corectă a
călziilor.

În finalul răspunsu-
lui se menționează că
se va urmări perman-
ent modul în care se
asigură încălzirea lo-
cuințelor, spre a se pu-
tea proceda operativ la
înlăturarea deficien-
țelor ce apar.

Neculai ROSCA

